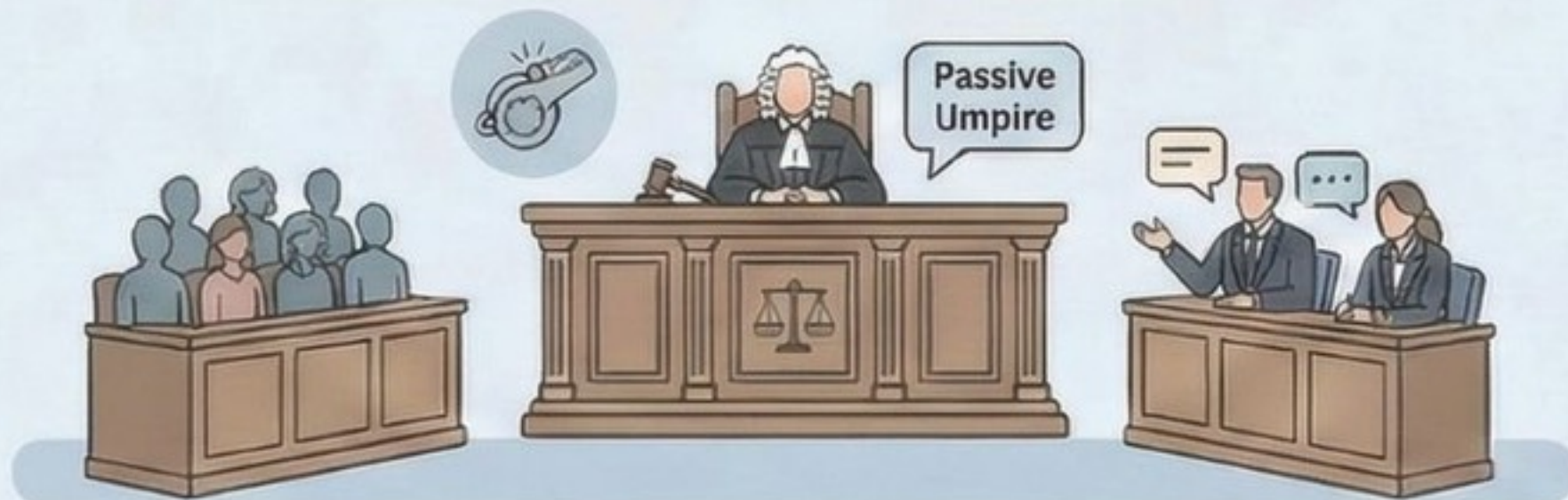

ระบบกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเปรียบเทียบ (คอมมอนลอว์ VS ซีวิลลอว์ (ไทย))

คอมมอนลอว์ (ระบบกล่าวหา - Adversarial)

คอมมอนลอว์ เปรียบเทียบ

การสืบพยาน & ลูกขุน

- คู่ความนำเสนอพยานหลักฐานเอง
- มีการซักค้าน (Cross-examination) อย่างเข้มข้น
- คณะลูกขุนเป็นผู้ตัดสินข้อเท็จจริง

ซีวิลลอว์

- เน้นการแข่งขันของคู่ความ
- ผู้พิพากษาเป็น 'กรรมการกลาง' (Passive Umpire)
- มุ่งเน้นความพึงพอใจของคู่ความมากกว่าความจริงเชิงเนื้อหา

ซีวิลลอว์ (ระบบไต่สวน - Inquisitorial)

ซีวิลลอว์

เปรียบเทียบ

คอมมอนลอว์

การสืบพยาน & ผู้พิพากษา

- ผู้พิพากษาเป็นผู้แสวงหาพยานหลักฐาน
- เรียกพยานมาสอบสวนเอง
- ไม่มีคณะลูกขุน

- เน้นการค้นหาคำความจริงในเนื้อหา (Substantive Truth)
- เห็นพ้องข้อเท็จจริง
- ผู้พิพากษามีอำนาจเชิงรุกในการรวบรวมข้อเท็จจริง
- ส่วนการสอบสวนมีความสำคัญ

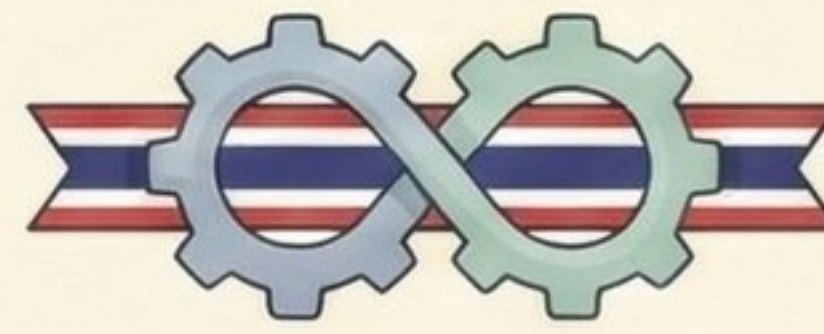
สรุปความแตกต่างสำคัญ (Key Differences Summary)

หัวข้อเปรียบเทียบ	คอมมอนลอว์ (ระบบกล่าวหา)	ซีวิลลอว์ (ระบบไต่สวน)
ตัวแสดงหลัก	ทนายความคู่ความ & คณะลูกขุน	ผู้พิพากษา (Investigating Judge)
รูปแบบพิจารณา	การพิจารณาด้วยวาจา (Oral Hearing) & ต่อเนื่อง	การพิจารณาเป็นลายลักษณ์อักษร (Written Process) & จากสำนวน
มาตรฐานพยาน	พิจารณาตามพยานที่คู่ความนำเสนอ (Party-driven evidence)	พิจารณาตามพยานหลักฐานในสำนวนและการแสวงหาของศาล

ลักษณะเฉพาะของระบบกฎหมายไทย: "ลูกผสมที่มีเอกลักษณ์"

พื้นฐานระบบซีวิลลอว์ (Civil Law Base):
ใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นลายลักษณ์อักษร มีการพิจารณาแบบสำนวนในศาลสูง

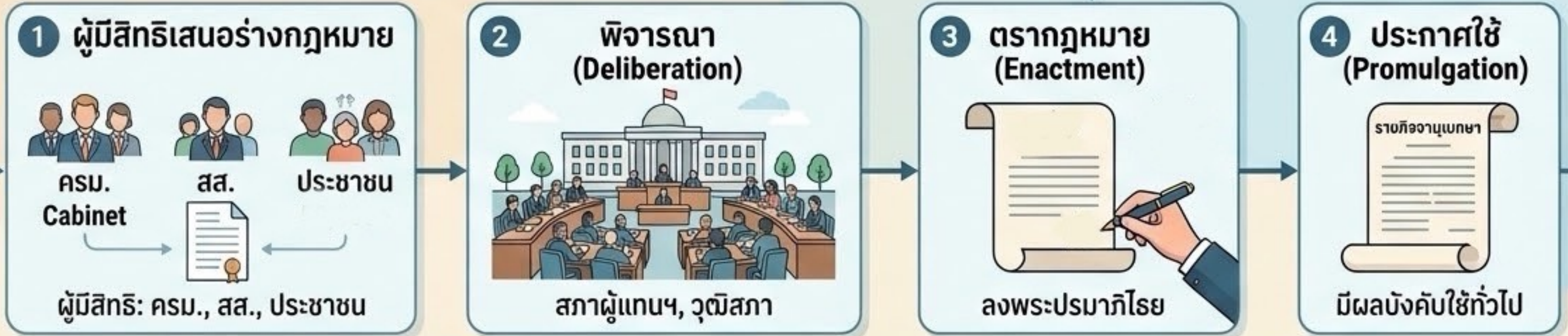
ผสมผสานองค์ประกอบคอมมอนลอว์ (Common Law Infusion):
- การพิจารณาด้วยวาจาในศาลชั้นต้น
- บทบาททนายความสูง
- เคารพแนวคำพิพากษาศาลฎีกา

ลักษณะเฉพาะ (Unique Traits):
ศาลไทยมีบทบาทเชิงรุกในการแสวงหาความจริง (ไต่สวน) แต่ยังคงกระบวนการแบบกล่าวหาในการเริ่มคดี เน้นความรวดเร็วและความยุติธรรม

การร่างกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม

ส่วนที่ 1: กระบวนการร่างกฎหมาย

หลักการสำคัญ:

- จำเป็น
- ได้สัดส่วน
- ไม่ย้อนหลังเป็นโทษ

ส่วนที่ 2: หลักการบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม

